

בנות יתרו

וַיֹּאמֶר אֶל בְּנֹתָיו: וְאִיזוֹ, לְמָה זֶה עֲזַבְתֶּן אֶת הָאִישׁ? קָרָאן לוֹ וְאָכַל לֶחֶם. וַיֹּאֲלֵ מֹשֶׁה לְשִׁבְתָּ אֶת הָאִישׁ,
וַיִּתֵּן אֶת צַפְרָה בְּתוֹ לְמֹשֶׁה.

שמות, פרק ב, 20-21.

וילך משה מדינה,
כי ירא לשוב מצרימה,
מפני פרעה ויבא אל רעואל.
ויספר לו משה
את אשר ברח ממצרים,
ואת אשר מלך על בני כוש,
ואת אשר לקחו מידו המלוכה,
ויגרשוהו.
ויהי כשמוע רעואל את דבריו,
אמר בלבו: אתנה זה בית הכלא,
וארצה בו לבני כוש, כי נוסם הוא.
ויקחהו אל בית הסוהר,
ויהי כלוא שם עשר שנים,
ויהי בהיותו עצור שמה,
ותחמול עליו צפורה בת רעואל,
ותכלכלהו לחם ומים.
ויהי מקץ עשר שנים,
ותאמר אל אביה לאמור:
האיש העברי אשר כלאתו,
זה עשר שנים בבית הסוהר,
ואין דורש ואין מבקש אליו,
ועתה אם טוב בעיניך, אבי,
נשלח ונראה אם מת ואם חי הוא.
ואביה לא ידע כי כללתהו,
ויען ויאמר רעואל:
הנהיה כדבר הזה,
להיעצר גבר בבית הכלא
עשר שנים, ולא יאכל ויחיה.
ותען צפורה את אביה ...
ויראו והנה האיש חי,
ועומד על רגליו,
ומתחנן אל אלוהי אבותיו,
ויוציאוהו מן הבור, ויגלחוהו,
וישנו את בגדי כלאו, ויאכל לחם.

ילקוט שמעוני, פרשת שמות, רמז קסח.